

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Ostravě rozhodl samosoudcem JUDr. Petrem Indráčkem v právní věci žalobkyně **V. K.**, zastoupené JUDr. Milanem Ostřížkem, advokátem se sídlem Ostrava-Moravská Ostrava, Sadová 553/8, proti žalovanému **Ministerstvu práce a sociálních věcí ČR** se sídlem Praha 2, Na Poříčním právu 1/36, o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 12.12.2016 č.j. MPSV-2016/264402-923, sp. zn. SZ/MPSV-2016/107281-923, **o nároku na příspěvek na péči,**

t a k t o:

- I. Žaloba **s e z a m í t á .**
- II. Žádný z účastníků **n e m á** právo na náhradu nákladů řízení.
- III. **Odměna advokáta** JUDr. Milana Ostřížka **se určuje částkou 5 200 Kč,** která bude vyplacena z účtu Krajského soudu v Ostravě ve lhůtě 60-ti dnů od nabytí právní moci tohoto rozhodnutí.

O d ů v o d n ě n í:

Rozhodnutím ze dne 12.12.2016 č.j. MPSV-2016/264402-923 žalované Ministerstvo práce a sociálních věcí ČR rozhodlo o odvolání žalobkyně proti

rozhodnutí Úřadu práce ČR – Krajské pobočky v Ostravě ze dne 5.4.2016 č.j. 186531/2016/OOI tak, že odvolání zamítlo a napadené rozhodnutí potvrdilo. Žalovaný své rozhodnutí opřel o posudek posudkové komise MPSV ČR, pracoviště Ostrava, která dne 18.10.2016 došla k závěru, že žalobkyně se považuje za osobu závislou na pomoci jiné fyzické osoby ve stupni I. (lehká závislost) podle ust. § 8 odst. 2 písm. a) zákona č. 108/2006 Sb., o sociálních službách, ve znění pozdějších předpisů.

Žalobkyně proti uvedenému rozhodnutí podala včasnou žalobu, ve které citovala řadu ustanovení právních předpisů s projednávanou věcí nesouvisejících a popsala své bytové problémy. Z jejího podání vyplývalo, že poukazuje na svůj nepříznivý zdravotní stav a na to, že *„jí náleží příspěvek na péči 8 000 Kč a že přiznání příspěvku se zvýší nejvýše o tři roky nazpět.“* Podání ze dne 22.5.2017 opravil a doplnil žalobu žalobkyně jí ustanovený právní zástupce tak, že posudkové hodnocení zdravotního stavu žalobkyně v souvislosti se zvládáním základních životních potřeb neodpovídá jejímu zdravotnímu postižení, neboť při jejich zvládání je odkázána na pomoc třetích osob. Závěry posudku odporují diagnostikovanému zdravotnímu postižení žalobkyně a nelze přijmout konstatování, že žalobkyně zvládá základní životní potřeby mobility, stravování, oblékání a obouvání. Žalobkyně má za to, že v důsledku zdravotního stavu se u ní jedná o II. stupeň závislosti – středně těžkou závislost podle ust. § 8 odst. 2 písm. b) zákona č. 108/2006 Sb. Domáhala se proto zrušení napadeného rozhodnutí žalovaného.

Žalovaný navrhoval zamítnutí žaloby jako nedůvodné.

Krajský soud provedl důkaz napadeným rozhodnutím žalovaného ze dne 12.12.2016 č.j. MPSV-2016/264402-923, sp. zn. SZ/MPSV-2016/107281-923, obsahem připojeného správního spisu žalovaného téže spisové značky, správním spisem Úřadu práce ČR – Krajská pobočka v Ostravě sp. zn. SZ/315986/2012/AIS-SSL a sp. zn. SZ/313986/2012/AIS-SSL a poté dospěl k závěru, že žaloba není důvodná.

Napadené rozhodnutí přezkoumal krajský soud v mezích žalobních bodů k datu vydání rozhodnutí (§ 75 odst. 1, 2 zákona č. 150/2002 Sb. soudního řádu správního, dále jen s. ř. s.).

Z hlediska skutkových zjištění vyplývajících z připojených správních spisů správního orgánu I. stupně, jakož i ze správního spisu žalovaného, vzal v daném případě krajský soud za prokázáno, že žalobkyni byl rozhodnutím Úřadu práce ČR – Krajská pobočka v Ostravě ze dne 31.1.2013 přiznán příspěvek na péči ve výši 800 Kč měsíčně od července 2012. Dne 5.10.2015 byl správnímu orgánu I. stupně doručen návrh žalobkyně na změnu výše přiznaného příspěvku na péči. Dne 3.11.2015 bylo u žalobkyně provedeno sociální šetření. Ze záznamu o tomto šetření krajský soud zjistil, že žalobkyně je mobilní za pomoci jedné francouzské hole, chůze je pomalejšího tempa, vydrží na chvíli stát na místě, poté přichází bolest, takže opatrně usedá. Je schopna sedět a vstává sama bez pomoci druhé osoby, vychází sama ven, pohybuje se o francouzské holi a je nutné často odpočívat. Chůze po nerovném terénu je dle jejího sdělení problematická, schody zvládá velice špatně, jde po jednom schodu s přísunem a pomalým tempem. Ke stravování se v záznamu uvádí, že si žalobkyně tuto základní životní potřebu zajišťuje sama, uvaří si čaj,

jednou denně si zalije vodou čínskou polévku v kelímku, kterou poobědvá a většinou konzumuje rohlíky či housky se salámem a pikantní hořčicí. Rozliší potraviny a nápoje dle potřeby a účelu, s předměty relativně manipuluje, ale nesmí se jednat o nic těžkého. Při konzumaci jídla využívá lžíci, sama se nají, napije, pitný režim dodržuje, naporcuje si stravu, talíř s jídlem si pravděpodobně nepřenes, talíře nyní nevlastní. Ohledně oblékání a obouvání je v záznamu o sociálním šetření uvedeno, že v oblékání je žalobkyně samostatná, vybere si vhodné oblečení, chápe vrstvení oblečení a oblékne se s obtížemi sama, vše je v pomalejším tempu. Obouvá se sama a používá boty, které nemusí zavazovat. Podle posudku OSSZ v Ostravě ze dne 14.1.2016 jde u žalobkyně o dlouhodobě nepříznivý zdravotní stav, jehož rozhodující příčinou je těžká osteoartróza se závažným postižením nosných kloubů a deformujícím postižením malých kloubů horních končetin a dolních končetin s omezením hybnosti. Tento stav komplikuje vertebrogenní algický plurisegmentální syndrom s poruchou páteřního sloupce na podkladě degenerativních změn. V posudku je vyjádřen souhlas se sociálním šetřením ze dne 3.11.2015, žalobkyně nezvládá základní životní potřeby tělesné hygieny, osobních aktivit a péče o domácnost. Na tomto závěru setrval posudkový lékař OSSZ i ve svém vyjádření ze dne 14.3.2016. Na základě tohoto posudku vydal správní orgán I. stupně rozhodnutí ze dne 5.4.2016, jímž návrh na změnu výše příspěvku na péči žalobkyni zamítl s tím, že jí bude poskytován příspěvek na péči v původní výši 800 Kč měsíčně. Žalobkyně proti tomuto rozhodnutí podala odvolání (podle něhož nezvládá všechny základní životní potřeby), o kterém rozhodl žalovaný žalobou napadeným rozhodnutím. Součástí správního spisu je mj. i fotokopie znaleckého posudku znalkyně MUDr. I. L. z oboru zdravotnictví, odvětví pracovních úrazů a nemocí z povolání, v jehož závěru je mj. konstatováno, že žalobkyni byl původně v roce 1990 přiznán invalidní důchod pro obecné kloubní onemocnění – artrózu kolenních kloubů, když šlo o částečnou invaliditu. Od února 2008 je plně invalidní pro obecné kloubní degenerativní onemocnění – těžkou osteoartrózu se závažným postižením nosných kloubů a deformujícím postižením malých kloubů s omezením hybnosti o více než polovinu běžného rozsahu.

Co se týče správního spisu žalovaného, jeho obsahem je posudek posudkové komise MPSV ČR ze dne 18.10.2016. Z tohoto posudku krajský soud zjistil, že při jeho vypracování vycházela posudková komise ze spisové dokumentace praktické lékařky MUDr. I. H. a jejího nálezu ze dne 23.11.2015, nálezu ortopedie MUDr. P. od 27.11.2014 do 30.7.2015, rehabilitačního nálezu ze dne 12.6.2015, rehabilitace MUDr. P. ze dne 9.10.2015, MUDr. Š. ze dne 30.4.2015 a 4.6.2015, neurologie MUDr. J. ze dne 11.8.2014 a 20.4.2015, oční MUDr. S. ze dne 23.7.2015, kardiologie MUDr. V. CSc. ze dne 31.7.2015, z posudkového spisu žalobkyně vedeného OSSZ Ostrava, ze sociálního šetření ze dne 3.11.2016 a znaleckých posudků Doc. MUDr. J. F. CSc. ze dne 28.2.2006 a MUDr. I. L. ze dne 30.11.2012. V diagnostickém souhrnu onemocnění žalobkyně uvedla posudková komise gonartrózu bilat. st. IV., koxartrózu bilat. vpravo st. III vlevo st. IV, těžkou deformaci nohou bilat. – příčné plochonoží, valg. halluxy, omartrozu bilat., rhizarthrozu st. IV, arthrozu lokte bilat. st. III, chronický polytopní vertebrogen. algický syndrom s poruchou statodynamiky páteřního sloupce na podkladě degenerativních změn, spinální stenotizací při degenerativních změnách, chronickou venózní insuff. bilat. II. st., syndrom karpálního tunelu vpravo lehkého stupně vlevo středního st., hypertenzi kompenzovanou na terapii, CHOPN I. st., diabetes mellitus 2 typu, hypothyreózu na substituci, kataraktu senilní nucleocortikalis ODS a dermatii intertriginózní se sekundárním bakteriální

infekcí. V samotném posudkovém hodnocení se posudková komise ztotožnila se závěrem lékaře posudkové služby OSSZ v Ostravě, tedy s tím, že žalobkyně nezvládá tři základní životní potřeby a to tělesnou hygienu, osobní aktivity a péči o domácnost. Žalobkyně je dosud mobilní za použití kompenzačních pomůcek, užívá městskou hromadnou dopravu, zařídí si své osobní záležitosti na úřadech. Její chůze je pomalá, avšak je zachována bipedální lokomoce s oporou kompenzační pomůcky. Nejedná se u ní o funkční končetinovou ztrátu, tedy ztrátu opěrné funkce končetin. Žalobkyně je celkově orientovaná, zvládá komunikaci včetně písemné. Je schopna se sama najíst, napít, obléknout se a obout se. Posudková komise uzavřela, že u žalobkyně nejde o osobu starší 18 let věku, která se podle ust. § 8 odst. 2 písm. d), c) nebo b) zákona č. 108/2006 Sb., ve znění zákona č. 366/2011 Sb., považuje za závislou na pomoci jiné fyzické osoby ve stupni IV, III nebo II. Jde o osobu starší 18 let věku, která se podle ust. § 8 odst. 2 písm. a) téhož zákona považuje za závislou na pomoci jiné fyzické osoby ve stupni I. (lehká závislost).

Podle ust. § 8 odst. 2 zákona č. 108/2006 Sb., ve znění zákona č. 366/2011 Sb. (po 31.12.2011) *osoba starší 18 let věku se považuje za závislou na pomoci jiné fyzické osoby ve*

- a) stupni I (lehká závislost), jestliže z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu není schopna zvládat tři nebo čtyři základní životní potřeby,*
 - b) stupni II (středně těžká závislost), jestliže z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu není schopna zvládat pět nebo šest základních životních potřeb,*
 - c) stupni III (těžká závislost), jestliže z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu není schopna zvládat sedm nebo osm základních životních potřeb,*
 - d) stupni IV (úplná závislost), jestliže z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu není schopna zvládat devět nebo deset základních životních potřeb,*
- a vyžaduje každodenní pomoc, dohled nebo péči jiné fyzické osoby.*

Podle ust. § 9 odst. 1 zákona č. 108/2006 Sb. ve znění k 1.1.2012 při posuzování stupně závislosti se hodnotí schopnost zvládat tyto základní životní potřeby:

- a) mobilita,
- b) orientace,
- c) komunikace,
- d) stravování,
- e) oblékání a obouvání,
- f) tělesná hygiena,
- g) výkon fyziologické potřeby,
- h) péče o zdraví,
- i) osobní aktivity,
- j) péče o domácnost.

Podle ust. § 9 odst. 4 zákona č. 108/2006 Sb. při hodnocení schopnosti zvládat základní životní potřeby se hodnotí funkční dopad dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu na schopnost zvládat základní životní potřeby; přitom se nepřihlíží k pomoci, dohledu nebo péči, která nevyplývá z funkčního dopadu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu.

Podle ust. § 9 odst. 5 zákona č. 108/2006 Sb. pro uznání závislosti v příslušné základní životní potřebě musí existovat příčinná souvislost mezi poruchou funkčních

schopností z důvodu nepříznivého zdravotního stavu a pozbytím schopnosti zvládat základní životní potřebu v přijatelném standardu. Funkční schopnosti se hodnotí s využíváním zachovaných potenciálů a kompetencí fyzické osoby a využíváním běžně dostupných pomůcek, prostředků, předmětů denní potřeby nebo vybavení v domácnosti, veřejných prostor nebo s využitím zdravotnického prostředku.

Podle přílohy č. 1 k vyhl. č. 505/2006 Sb., ve znění účinném od 1.9.2016, která blíže vymezuje posuzování schopnosti zvládat základní životní potřeby:

a) *Mobilita*

Za schopnost zvládat tuto základní životní potřebu se považuje stav, kdy osoba je schopna zvládat

- 1. vstávání a usedání,*
- 2. stoj,*
- 3. zaujímat a měnit polohy,*
- 4. pohybovat se chůzí krok za krokem, popřípadě i s přerušováním zastávkami, v bytě a běžném terénu v dosahu alespoň 200 m, a to i po nerovném povrchu,*
- 5. otevírat a zavírat dveře,*
- 6. chůzi po schodech v rozsahu jednoho patra směrem nahoru i dolů,*
- 7. nastupovat a vystupovat z dopravních prostředků včetně bariérových, a používat je.*

b) *Orientace*

Za schopnost zvládat tuto základní životní potřebu se považuje stav, kdy osoba je schopna

- 1. poznávat a rozeznávat zrakem a sluchem,*
- 2. mít přiměřené duševní kompetence,*
- 3. orientovat se osobou, časem a místem,*
- 4. orientovat se v přirozeném sociálním prostředí,*
- 5. orientovat se v obvyklých situacích a přiměřeně v nich reagovat.*

c) *Komunikace*

Za schopnost zvládat tuto základní životní potřebu se považuje stav, kdy osoba je schopna

- 1. vyjadřovat se srozumitelně mluvenou řečí a dorozumět se jejím prostřednictvím s jinými osobami v rozsahu běžné slovní zásoby odpovídající věku a sociálnímu postavení,*
- 2. chápat obsah přijímaných a sdělovaných zpráv,*
- 3. vytvářet rukou psanou krátkou zprávu,*
- 4. porozumět všeobecně používaným základním obrazovým symbolům a zvukovým signálům,*
- 5. používat běžné komunikační prostředky.*

d) *Stravování*

Za schopnost zvládat tuto základní životní potřebu se považuje stav, kdy osoba je

schopna

- 1. vybrat si ke konzumaci hotový nápoj a potraviny,*
- 2. nalít nápoj,*
- 3. rozdělit stravu na menší kousky a naservírovat ji,*
- 4. najíst se a napít,*
- 5. dodržovat stanovený dietní režim,*
- 6. konzumovat stravu v obvyklém denním režimu,*
- 7. přemístit nápoj a stravu na místo konzumace.*

e) Oblékání a obouvání

Za schopnost zvládat tuto základní životní potřebu se považuje stav, kdy osoba je schopna

- 1. vybrat si oblečení a obutí přiměřené okolnostem,*
- 2. rozeznat rub a líc oblečení a správně je vrstvit,*
- 3. oblékat se a obouvat se,*
- 4. svlékat se a zouvat se,*
- 5. manipulovat s oblečením v souvislosti s denním režimem.*

f) Tělesná hygiena

Za schopnost zvládat tuto základní životní potřebu se považuje stav, kdy osoba je schopna

- 1. použít hygienické zařízení,*
- 2. dodržovat tělesnou hygienu, mýt si a osušovat si jednotlivé části těla,*
- 3. provádět celkovou hygienu,*
- 4. česat se, provádět ústní hygienu, holit se.*

g) Výkon fyziologické potřeby

Za schopnost zvládat tuto základní životní potřebu se považuje stav, kdy osoba je schopna

- 1. včas používat WC,*
- 2. zaujmout vhodnou polohu,*
- 3. vyprázdnit se,*
- 4. provést očistu,*
- 5. používat hygienické pomůcky.*

h) Péče o zdraví

Za schopnost zvládat tuto základní životní potřebu se považuje stav, kdy osoba je schopna

- 1. dodržovat stanovený léčebný režim,*
- 2. provádět stanovené preventivní, léčebné a léčebně rehabilitační a ošetrovatelské postupy a opatření a používat k tomu potřebné léky nebo pomůcky,*
- 3. rozpoznat zdravotní problém a v případě potřeby vyhledat nebo přivolat*

pomoc.

i) Osobní aktivity

Za schopnost zvládat tuto základní životní potřebu se považuje stav, kdy osoba je schopna

- 1. navazovat kontakty a vztahy s jinými osobami,*
- 2. plánovat a uspořádat osobní aktivity,*
- 3. styku se společenským prostředím,*
- 4. stanovit si a dodržet denní program,*
- 5. vykonávat aktivity obvyklé věku a prostředí, například vzdělávání, zaměstnání, volnočasové aktivity, vyřizovat své záležitosti.*

j) Péče o domácnost

Za schopnost zvládat tuto základní životní potřebu se považuje stav, kdy osoba je schopna

- 1. nakládat s penězi v rámci osobních příjmů a domácnosti,*
- 2. manipulovat s předměty denní potřeby,*
- 3. obstarat si běžný nákup,*
- 4. ovládat běžné domácí spotřebiče,*
- 5. uvařit si jednoduché teplé jídlo a nápoj,*
- 6. vykonávat běžné domácí práce, nakládat s prádlem, mýt nádobí,*
- 7. obsluhovat topení,*
- 8. udržovat pořádek.*

Krajský soud především zdůrazňuje, že žalobu žalobkyně ve znění jejího doplnění učiněného právním zástupcem podáním ze dne 22.5.2017 přezkoumal v mezích žalobních bodů v souladu s ust. § 75 odst. 2 věty první s.ř.s. Zásadním žalobním bodem byla námitka, že žalobkyně, byť je v dobrém duševním stavu, je postižená chorobami pohybového aparátu v těžkém stádiu vývoje, které ji vyřazují z většiny činností souvisejících se zvládáním základních životních potřeb. Je proto nesprávný posudkový závěr, že žalobkyně zvládá základní potřeby mobility, stravování, oblékání a obouvání. V tomto směru bylo také žalobou vytýkáno, že v posudcích nebyla zohledněna další progrese jejích onemocnění.

Co se týče namítaného nezvládání základní životní potřeby mobility je nutno především poukázat na to, že již v záznamu o sociálním šetření provedeném správním orgánem I. stupně dne 3.11.2015 bylo uvedeno, že žalobkyně je schopna chůze pomalejšího tempa, je schopna vydržet chvíli stát, usednout, vstát bez pomoci druhé osoby, vychází ven za použití francouzských holí. Chůze po nerovném povrch byla dle jejího sdělení problematická a schody zvládá velice špatně, jde po jednom schodu s přísunem a pomalým tempem. Při ústním jednání krajského soudu uvedl právní zástupce žalobkyně, na základě poznatků získaných při dvou poradách s žalobkyní, že se žalobkyně k těmto poradám dostavila osobně za použití prostředků veřejné hromadné dopravy, byť s velkými potížemi. Právní zástupce zároveň uvedl, že žalobkyně je schopna zvládat jednotlivé úkony charakterizující

základní životní potřebu mobility s výjimkou chůze po nerovném terénu, přičemž za nerovný terén je nutno považovat dlažební kostky („kočičí hlavy“). Se zřetelem k závěrům obou vypracovaných posudků ve správním řízení považuje krajský soud tuto žalobní námitku za nedůvodnou, neboť ani v jednom z posudků nebylo potvrzeno nezvládání chůze po nerovném terénu ani nezvládání dalších úkonů charakterizujících mobilitu dle přílohy č. 1 k vyhlášce č. 505/2006 Sb., v platném znění.

Další žalobní námitkou bylo nezvládání základní životní potřeby stravování. Při sociálním šetření bylo zjištěno, že si stravování žalobkyně zajišťuje sama, uvaří si čaj, zalije si vodou čínskou polévku v kelímku, konzumuje rohlíky či housky se salámem a hořčicí. Je schopna rozlišit potraviny a nápoje dle potřeby a účelu. Sama se nají, napije, dodržuje pitný režim, naporcuje si stravu. Ohledně této základní životní potřeby uvedl právní zástupce žalobkyně na základě jejích informací, že je žalobkyně nepochybně schopna si vybrat nápoj a potraviny, s obtížemi si nalít nápoj a protože konzumuje pouze instantní polévky, salám s hořčicí, pečivo a chléb, který užívá nakrájený (podle sdělení právního zástupce by nebyla schopna ho sama nakrájet), není možno posoudit, zda by byla schopna porcovat stravu na menší kousky, protože se stravuje tímto způsobem. Žalobkyně je schopna se sama najíst a napít a nezmínila se o tom, že by byla nucena dodržovat určitý dietní režim. S přihlédnutím k tomu, že ani jeden z posudků nehodnotil tuto základní životní potřebu za nezvládanou, považuje krajský soud i v této části žalobu za nedůvodnou.

K namítané nezvládané základní životní potřebě oblékání a obouvání je rovněž nutno poukázat na výsledek sociálního šetření 3.11.2015, v němž se uvádí, že žalobkyně je v oblékání samostatná, vybere si vhodné oblečení. Toto oblečení je schopna správně vrstvit, oblékne se s obtížemi sama; vše je v pomalejším tempu. Sama se obouvá a používá boty, které nemusí zavazovat. I co do této základní životní potřeby sdělil právní zástupce žalobkyně, že je žalobkyně schopna výběru oblečení a obuvi přiměřeně okolnostem, rozezná rub a líc oblečení a jeho správné vrstvení, je schopna se obléci a obouvá si pouze domácí pantofle, pantofle si sezuje a oděv svlékne, byť s obtížemi. Nutno dodat, že ani posudek OSSZ Ostrava ani posudková komise MPSV ČR nezvládání této základní životní potřeby neuznala.

Se zřetelem k výše uvedeným zjištěním nemohl krajský soud učinit jiný závěr než ten, že žaloba žalobkyně není důvodná, neboť nebylo prokázáno tvrzení, že by její dlouhodobě nepříznivý zdravotní stav zapříčinil nezvládání dalších namítaných základních životních potřeb tedy mobility, stravování, oblékání a obouvání. Nemůže být ani důvodná námitka, že nebyl „*zohledněn další vývoj zdravotního stavu žalobkyně, progresse onemocnění atp.*“ Nutno připomenout, že správní orgány rozhodovaly o nároku na výši příspěvku na péči žalobkyně se zřetelem k jejímu dlouhodobě nepříznivému zdravotnímu stavu, který byl zjištěn v době vydání správních rozhodnutí. Pakliže by tento zdravotní stav nepříznivě progredoval u žalobkyně v budoucnu a omezoval ji ve zvládání dalších životních potřeb, mohla by být tato skutečnost zohledněna v rámci správního řízení vyvolaného budoucí žádostí žalobkyně o změnu výše přiznaného příspěvku na péči, případně zahájením řízení v této věci správním orgánem I. stupně. K námitkám žalobkyně, že úkony charakterizující základní životní potřeby zvládá jen s obtížemi, nutno odkázat na ust. § 1 odst. 4 vyhlášky č. 505/2006 Sb., podle kterého se za neschopnost zvládání

základní životní potřeby považuje stav, kdy porucha funkčních schopností dosahuje úrovně úplné poruchy nebo poruchy těžké, kdy i přes využívání zachovaných potenciálů a kompetencí fyzické osoby a využívání běžně dostupných pomůcek, prostředků, předmětů denní potřeby nebo vybavení domácnosti, veřejných prostor nebo s využitím zdravotnického prostředku nelze zvládnout životní potřebu v přijatelném standardu. Za neschopnost zvládnání základní životní potřeby se považuje rovněž stav, kdy režim nařízený odborným lékařem poskytujícím specializované zdravotnické služby neumožňuje provádění základní životní potřeby v přijatelném standardu. Přijatelným standardem se rozumí zvládnání základní životní potřeby v kvalitě a způsobem, který je běžný a obvyklý, a který umožňuje, aby tato potřeba byla zvládnuta bez každodenní pomoci jiné osoby.

Ze shora uvedených důvodů krajský soud žalobu v souladu s § 78 odst. 7 zákona č. 150/2002 Sb. s.ř.s. jako nedůvodnou zamítl.

O náhradě nákladů řízení rozhodl v souladu s ust. § 60 odst. 1 s.ř.s. tak, že žádný z účastníků nemá právo na jejich náhradu, když žalobkyně neměla ve věci úspěch a žalovaný nemá právo na náhradu nákladů řízení dle ust. § 60 odst. 2 s.ř.s.

Ustanovenému zástupci žalobce byla přiznána odměna za zastupování žalobce ve výši 5 200 Kč, z čehož odměna za čtyři úkony právní pomoci činí 4 000 Kč (4x1 000 Kč) a 1 200 Kč za čtyři režijní paušály (4x300 Kč) v souladu s ustanovením § 7, § 9 odst. 2 a § 13 odst. 3 vyhlášky č. 177/1996 Sb. ve znění pozdějších předpisů.

Poučení: Proti tomuto rozhodnutí je možno podat kasační stížnost k Nejvyššímu správnímu soudu v Brně, do dvou týdnů po jeho doručení. Podmínkou řízení o kasační stížnosti je povinné zastoupení stěžovatele advokátem, pokud stěžovatel nebo jeho zástupce nemá vysokoškolské právnické vzdělání.

V Ostravě dne 17. srpna 2017

JUDr. Petr Indráček
samosoudce